GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLIX.

SĚ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 283. *Joi, 18 (30) Decemvre.* 1886.

NOU ABONAMENTU

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.“

Cu I Ianuariu 1887 st. v., se va începe **unŭ nou abonamentŭ**, la care învitămŭ pe toţĭ onoraţii amicĭ şi sprijinitorĭ ai foiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:		Pentru România şi străinătate:	
pe trei lunĭ	**3 fl.**	pe trei lunĭ	**10 francĭ**
„ şése „	6 „	„ şése „	**20** „
„ unŭ anŭ	12 „	„ unŭ anŭ	**40** „

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale**.

Abonaţilorŭ de păn'acum li-se recomandă a însemna pe cuponŭ numěrulŭ făşiei sub care au primitŭ ḑiarulŭ.

Domnii carĭ se vorŭ aboná din nou sě binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arěta şi posta ultimă.

Administraţiunea.

„Iluştrii patrioţĭ.“

Braşovŭ, 17 Decemvre 1886.

Suntŭ unŭ soiu de ómenĭ cu totulŭ particularĭ aceia, de carĭ voimŭ sě vorbimŭ. Ei sě găsescŭ în tóte statele înzestrate cu modernulŭ constituţionalismŭ. Mai alesŭ însě îi aflămŭ numěroşĭ în acele state, unde cultura e rěmasă înděrětŭ şi înlocuită cu spoiala liberalismului vulgarŭ. Şi dintre tóte statele aceste, mai vitregŭ dotate de mama civilisaţiune, ni se pare, că statulŭ ungarŭ ocupă rolulŭ de căpetenia.

Acéstă convicţiune trebue sě-o câştigămŭ celŭ puţinŭ, când privimŭ la legionulŭ de „iluştri patrioţĭ,“ carĭ tăběrăscŭ în cete marĭ pe tóte potecele, oprindŭ în drumŭ pe pacĭnicii locuitorĭ şi asurḑêndu-i cu strigătele lorŭ de „însufleţire,“ cu sfaturile, propunerile şi ameninţările lorŭ.

Vreţĭ sě sciţĭ cine suntŭ aceştĭ „iluştri patrioţĭ“ ?

N'aveţĭ decâtŭ sě eşiţĭ pe strade şi ne rămăşimŭ nouě contra una, că abia veţĭ face câţĭva paşi şi veţĭ da de vr'unŭ representantŭ ai acestei specie filoxerice, care nu este decâtŭ unŭ productŭ degeneratŭ alŭ erei falsului constituţionalismŭ şi liberalismŭ din ḑiua de aḑĭ.

Dér décă voiţĭ sě cunósceţĭ natura adevěrată a acestorŭ făpturì, ce s'au născutŭ par'că cu scopŭ de a încurca treburile şi a sporì deficitele, atuncĭ priviţĭ la portretulŭ ce li-lŭ face înşişĭ „iluştrii patrioţĭ“ dela „Pester Lloyd“:

„Se aruncă în publicŭ o ideă şi iute şi degrabă o înhaţă câţĭva domnĭ — mai totdéuna unii şi aceiaşĭ iluştri patrioţĭ — carĭ atâtŭ de puţinŭ se ocupă cu propriele lorŭ afacerĭ, încâtŭ îşĭ potŭ consacra totŭ timpulŭ lorŭ afacerilorŭ patriei. Odată pusă în esecutare idea, se creéză pentru fiăcare unŭ titlu şi căruia guvernulŭ îi dă unŭ titlu — cu rarĭ escepţiunĭ laudabile — îi dă şi mijlócele. Celŭ înzestratŭ în modŭ aşa de norocosŭ însě trebue sě-şĭ justifice esistenţa sa, caută aşadéră sě dea estindere întreprinderei şi după cum a estins'o cere şi o sporire a cheltuielelorŭ pentru „afacere“, care reclamă apoi éråşĭ personalŭ mai mare şi nouě cheltuielĭ. Astfelŭ cresce totŭ mai tare povoiulŭ până ce răpesce cu sine şi pe ministru, care, chiar décă a avutŭ în realitate unŭ momentŭ de cugetare şi calculŭ rece, se vede deodată asurḑitŭ de sgomotulŭ unei îngrozitóre reclame. Publiculŭ este entusiasmatŭ, cei iniţiaţĭ în afacere zîmbescŭ, ministrulŭ depune armele, şi aşa se resolvă lucrulŭ de ordinarŭ“.

Tabloulŭ de mai susŭ îlŭ desfăşură numita fóiă din incidentulŭ ne mai pomenitului fiasco, ce l'a făcutŭ întreprinderea esposiţiunei ungurescĭ din anulŭ treculŭ, o întreprindere, „în care s'a aruncatŭ ministrulŭ de comerciu orbesce, ne mai gândindu-se la cheltuielile petrecerei, ci mergêndŭ mână în mână cu opiniunea publică, care a luatŭ parte la tóte estravaganţele cu nespusŭ entusiasmŭ.“

„Pester Lloyd“ voiesce negreşitŭ sě scuse pe guvernŭ cu aceea, că l'a dusŭ cu sine povoiulŭ „opiniunei publice“. Dér óre cine a făcutŭ acésta opiniune, cine a produsŭ „nespusulŭ entusiasmŭ“, décă nu chiar acei „iluştri patrioţĭ“, carĭ neavêndŭ altă ocupaţiune mai seriósă înhaţă câte o ideă estravagantă spre a stórce dintrînsa deficite pentru statŭ şi câştigurĭ pentru pungile lorŭ?

Şi óre numai la „petrecerea“ din anulŭ trecutŭ sě se fi produsŭ asemenĭ estravaganţe? Nu mergŭ tóte întreprinderile, scornite şi esecutate de „iluştrii patrioţĭ,“ pe acéstă córdă?

Óre întreprinderea de a înfiinţa cu grei banĭ institute de învěţămêntŭ maghiare în ţinuturĭ şi comune românescĭ, unde nimenĭ n'are lipsă de scolĭ ungurescĭ şi unde suntŭ mai mulţĭ învěţătorĭ decâtŭ scolarĭ, nu este estravaganţă?

Óre idea lansată de „iluştrii petrioţĭ“ de a se crea cu enorme cheltuelĭ mulţime de funcţiunĭ nefolositóre, sub cuvêntŭ de a se apěra mai bine „idea de statŭ“, funcţiunĭ, carĭ, neavêndŭ unŭ altŭ scopŭ realŭ, servescŭ celorŭ ce le ocupă ca prilegiu de a se esercita de vreme lungă în sportulŭ denunţărilorŭ, alŭ spionagiului şi alŭ prigonirei pacĭnicilorŭ cetăţenĭ nemaghiarĭ, nu este estravaganţă?

Nu este óre tótă mişcarea şovinistă de maghiarisare o astfelŭ de estravaganţă nebună, ce ofere „iluştrilorŭ patrioţĭ“ ocasiunea de a scóte din tóte posturile şi posiţiunile lorŭ pe Nemaghiarĭ, ca sě le ocupe ei?

Şi guvernulŭ le lasă tóte sě mérgă, lasă sě fiă dusŭ de curentŭ, fără a se gândi la înf-icoşatulŭ deficitŭ financiarŭ şi economicŭ, moralŭ, socialŭ şi politicŭ, ce trebue sě-lŭ nască aceste periculóse „petrecerĭ“ şi „estravaganţe.“

Neobosită este într'aceea stăruinţa „iluştrilorŭ patrioţĭ“, căcĭ suntŭ lacomĭ şi nesăţioşĭ până la estremŭ!

Cestiunea bulgară.

Următórea circulară, trimisă de ministrulŭ de esterne rusŭ Giers către ambasadorii Rusiei la Berlinŭ, Constantinopolŭ, Parisŭ, Roma, Londra şi Viena, o comunică acum »Agenţia Havas“:

Petersburgŭ, 23 Noemvre.

Excelenţa Vóstră ar fi aflatŭ deja că în faţa stării de lucrurĭ arbitrarie şi anarchice, ce domnesce în Bulgaria, şi a imposibilităţii de a urma vreunŭ raportŭ cu guvernulŭ de faptŭ în compunerea sa actuală, generalulŭ Baronŭ Kaulbars, precum şi toţĭ consulii noştri au părăsitŭ acéstă ţéră, precum şi Rumelia Orientală. Gredŭ că e de trebuinţă sě vé expunŭ vederile Impěratului în situaţiunea ce resultă din acésta.

Când prinţulŭ de Battenberg a părăsitŭ într'unŭ modŭ definitivŭ Bulgaria, cabinetulŭ imperialŭ n'a credutŭ că e cu putinţă sě părăséscă în acéstă stare de crisă unŭ statŭ creatŭ de Rusia. Elŭ ar avea dreptulŭ şi datoria sě-i ajute ca sě iésă dintr'ênsa. Acésta a fostŭ misiunea generalului Kaulbars. Ea avea 2 scopurĭ: sě dea sfaturĭ ómenilorŭ dela putere şi sě se încredinţeze despre dorinţele reale ale populaţiunii. Sfaturile ce le-a datŭ generalulŭ Kaulbars guvernului de faptŭ fură acele, ce reclamau situaţia, adecă încetarea luptelorŭ dintre partide, liniştea spiritelorŭ, amânarea tuturorŭ měsurilorŭ ce ar putea da naştere la nouě încurcăturĭ, pentru a da Rusiei şi Sultanului posibilitatea de a se înţelege cu Puterile asupra celei mai bune soluţiunĭ ale crisei.

Cu tóte acestea, deţiněforii puterii refusară de a da ascultare sfaturilorŭ generalului Kaulbars. Ei urmară cursulŭ violenţelorŭ lorŭ contra orĭcărei oposiţiunĭ şi convocară o adunare, care, alésă sub unŭ astfelŭ de regimŭ, represintă propriulŭ lorŭ partidŭ, dér nicĭdecum poporului bulgarŭ. Generalulŭ Kaulbars fŭ nevoitŭ sě declare în consecinţă, că cabinetulŭ imperialŭ nu va recunósce nicĭ regenţa, nicĭ guvernulŭ, nicĭ adunarea eşită din nisce alegerĭ ilegale, precum şi nicĭ o hotărîre ce ar lua.

Prima parte a misiunei — a sfaturilorŭ — era sfêrşită. Rěmânea cea d'a doua — ancheta asupra dorinţelorŭ populaţiunei. — Elŭ nu o putea îndeplinì la Sofia sub ochii guvernului. A trebuitŭ sě se ducă în interiorulŭ ţěrei şi sě se pună în contactŭ directŭ cu populaţiunea. Elŭ trebuia nu numai sě cerceteze dorinţele populaţiunei, dér şi sě facă cunoscute vederile bine-voitóre ale împěratului, ascunse séu denaturate de agenţii guvernului. Elŭ făcŭ acésta deschisŭ, sincerŭ, în ḑiua mare şi putŭ sě confirme prin proprii sěi ochĭ certitudinea, că marea maioritate a poporului bulgarŭ, încredinţându se solicitudinei Suveranului Rusiei, invoca ocrotirea sa pentru a fi sustraşĭ dela opresiune, dér că incapabilă prin ea însăşĭ de orĭce iniţiativă, ea se lasă sě fiă terorisată de minoritatea radicală.

In adevěrŭ, presenţa generalului Kaulbars în provincie devenì semnalulŭ unei îndoirĭ de violenţe din partea agenţilorŭ guvernului contra tuturorŭ Bulgarilorŭ, carĭ îndrăsniră sě esprime sentimentele lorŭ representantului Impěratului Rusiei şi chiar contra supuşilorŭ ruşĭ. Indadarŭ protestă generalulŭ Kaulbars contra acestorŭ brutalităţĭ. Elŭ nu obţinŭ dacâtŭ nisce rěspunsurĭ evasive séu nisce satisfacţiunĭ aparente.

Lucrurile ajunseră până acolo, încâtŭ cabinetulŭ imperialŭ trebuì sě trimětă la Varna douě bastimente d'ale marinei imperiale pentru a protegia consulatulŭ şi supuşii ruşĭ şi sě-i atragă, la trebuinţă, dela actele lorŭ de violinţă. Acéstă měsură nu impuse unŭ frêu atingerilorŭ contra siguranţei consulatelorŭ şi a supuşilorŭ ruşĭ. Generalulŭ Kaulbars s'a vědutŭ atuncĭ nevoitŭ a declara d-lui Nacevicĭ, că la primulŭ atentatŭ ce ar fi îndreptatŭ contra vre-unui supusŭ séu protegiatŭ rusescŭ, se va găsi în necesitatea de a părăsi Bulgaria împreună cu toţĭ consulii.

Dér nicĭ acéstă declaraţiă n'a avutŭ resultatŭ. Guvernanţii avêndŭ puterea în mână erau hotărîţĭ a nu usa de dênsa decâtŭ pentru a se manţiné. Nemulţumirea ce creştea în ţéră nu-i intimida. Rescólele parţiale şi isolate erau înăbuşite prin forţă. Propunêndŭ Adunării alegerea prinţului Valdemar de Danemarca ei îşĭ dedeau aparenţa de a voi sě se conformeze previsiunilorŭ tratatului dela Berlinŭ Trebuiau sě fiă sigurĭ, că nicĭ unŭ prinţŭ n'ar accepta sarcina de a guverna ţéra în astfelŭ de condiţiunĭ. Realegerea prinţului de Battenberg nu mai oferea sorţĭ de reuşită. Ea a fostŭ esclusă din nainte. Nu mai rěmânea dictatorilorŭ decâtŭ sě facă a se confirma părerea lorŭ de către Adunare, a-o disolva şi a forma unŭ triumviratŭ, care sě rěmână în capulŭ ţěrei.

In aceste condiţiunĭ s'a sugeratŭ unŭ mijlocŭ de împăcare. Una din cele dintêiu cererĭ ale generalului Kaulbars fusese formarea unui guvernŭ de fusiune, care sě facă sě înceteze luptele dintre partide, sě împăciue spiritele, sě amâne adunarea până se restabilesce ordinea. Sultanulŭ interesatŭ ca şi noi a grăbi terminulŭ acestei crise, deduse delegatului sěu ordinulŭ de a se înţelege cu generalulŭ Kaulbars. Elŭ povăţuì pe Triumvir sě modifice composiţiunea regenţei, sě facă sě între în ea ómenĭ din diferite partide, ce inspira destulă încredere, pentru a se putea trata cu dênşii, pe urmă sě disolve adunarea pentru a convoca o nouă alésă într'unŭ modŭ legalŭ, când puterile s'ar fi înţelesŭ asupra alegerei unui prinţŭ şi asupra condiţiunilorŭ în carĭ ar putea lua puterea.

Unŭ momentŭ, dictatorii păreau a voi sě între în acéstă cale. Posiţiunea lorŭ era fórte sdruncinată, căcĭ discordia domnea între dênşii, viitorulŭ lorŭ era compromisŭ. Incepură sě negocieze cu şefii oposiţiunei. Negociările n'au putută reuşi din causa încurajărilorŭ, ce ómenii dela putere au putută culege din afară şi încredinţându-se că nu vorŭ fi pedepsiţĭ prin absenţa orĭ-cărei intervenţiunĭ militare. Chiar de atuncĭ, departe de a modifica regenţa în sensulŭ concilierei ei o complectară într'unŭ sensŭ şi mai radicalŭ.

In presenţa acestei stărî de lucrurî o nouă atingere aducêndu-se securităţii Cavasului consulatului rusăscŭ din Filipopolŭ, fără ca sĕ se dea satisfacţiunea cerută s'a prescrisŭ generalului Kaulbarsŭ şi tuturorŭ consulilorŭ ruşî sĕ părăséscă Bulgaria cu totŭ personalulŭ lorŭ. In acelaşî timpŭ s'a datŭ ordinŭ năvilorŭ marinei imperiale ce staţionau la Viena sĕ îmbarce pe supuşii ruşî carî ar voi sĕ părăséscă ţéra, unde nu suntŭ în siguranţă.

Acesta e mersulŭ urmatŭ de cabinetulŭ imperialŭ. Elŭ este conformŭ cu tradiţiunile Rusiei, cu bună voinţă pentru naţiunea bulgară, cu solicitudine pentru naţiunea bulgară, cu solicitudine pentru pacea Orientului şi a Europei. Rusia, care a creatŭ Bulgaria, nu voesce negreşitŭ sĕ se atingă de independenţa sa. Ea voesce sĕ i-o înapoeze. Ea are dreptulŭ şi datoria de a nu permite ca poporulŭ bulgarŭ, pentru care a luptatŭ, — poporulŭ, care nu face politică, dér care lucréză în ordine şi în pace şi conţine într'însulŭ germenulŭ viitorului ţĕrii, — sĕ fiă oprimatŭ de cătră o minoritate de agitatorî radicalî depărtaţî dela calea lorŭ naţională şi transformaţî într'unŭ focarŭ de anarhiă, de revoluţiune şi de ostilitate faţă cu naţiunea, care l'a chematŭ la viéţă şi n'are altă dorinţă decâtŭ sĕ i'o conserve.

Maiestatea Sa Impĕratulŭ nu renunţă la speranţa de a ajunge la acéstă ţintă. Maiestatea Sa va urma a'şî da silinţele sale. Voesce sĕ o urmăréscă prin căi pacînice şi fără a se depărta de tratate, câtŭ timpŭ ele vorŭ fi respectate de celelalte puterî. In aceste condiţiunî Augustulŭ nostru stăpânŭ va aştepta desvoltarea cestiunii.

Binevoiţî a da cetire de presenta depeşă d lui Ministru alŭ afacerilorŭ streine şi de a-i lăsa copiă, decă E. S. o doresce. (semnatŭ) *Giers.*

SCIRILE DILEI.

Amŭ amintitŭ erî despre noua fóiă unguréscă bilunară ce va apăré în *Cluşiŭ* sub numele „Ifju Erdely" sub redacţiunea lui Iosef Sandor. Ţinta fóiei este promovarea comerţului *maghiarŭ* şi în prospectŭ se dice: „Dela 1848, apoi dela 1867 avemŭ numai *o* religiunea: naţiunea maghiară, *o* biserică: statulŭ maghiarŭ. La construirea acestui adăpostŭ comunŭ lucréză aci fiecine, care scrie, vorbesce şi face comerţŭ, care lucréză cu mâna orî cu idei«. Kulturegyletulŭ a promisŭ sprijinulŭ sĕu întreprinderei acesteia. — Cum vedemŭ, idolulŭ orî-cărei întreprinderî, de orî ce natură, este maghiarisarea. De aceea nicî nu potŭ avea durată şi viitorŭ asemenî întreprinderî.

—x—

In camera română, fiindŭ interpelatŭ asupra cestiunei *convenţiei comerciale* cu Austro-Ungaria, d. *Ferichide*, ministrulŭ de esterne, dice că negocierî suntŭ *în ajunŭ* de a fi deschise, dér *formale* nu suntŭ incepute.

—x—

In comuna *Dealu* au muritŭ repede de difterită 8 copii, 4 s'au bolnăvitŭ. Mediculŭ de cercŭ alŭ Mercurei dă ajutorulŭ necesarŭ.

—x—

Bogatele *isvóră de păcură*, descoperite lângă *Gelenţe*, în comitatulŭ *Treiscaune*, vorŭ fi esploatate în modŭ raţionalŭ de Frideric Stern şi soţî, înfiinţândŭ o rafinăriă de petroleu.

—x—

Reproducêndŭ după »Pester Lloyd« scirea despre unŭ duelŭ între studenţii *Moisescu* şi *»Aranyos"-Păscuţŭ*, ne-amŭ esprimatŭ mirarea, că foile din Bucurescî nu sciu nimicŭ despre acestŭ casŭ. »România" observă acum la acéstă scire: „Ce o mai fi şi asta? Fecundă mai este şi imaginaţia corespondentului unguréscŭ!" Va sĕ dică scirea e falsă. Cu ce scopŭ o fi dat'o foia unguréscă, décă nu d'a calumnia?

—x—

Vechiulŭ obiceiu d'a se împărţi în calenele gratulaţiunî de anulŭ nou s'a desfiinţatŭ în *Budapesta*, în urma unei hotărîrî a comitetului asociaţiunei industriale.

—x—

Deputaţiunea bulgară va trece prin *Bucurescî* la întórcerea ei, ca sĕ céră o audienţă la Regele.

—x—

„Agenţia Havas" e informată de direcţiunea poştelorŭ şi telegrafelorŭ din *Bucurescî*, că comunicaţiunea e întreruptă pe tótă linia în România din causa marei zăpedî ce a cădutŭ.

—x—

Exportulŭ de vinurî din judeţulŭ Buzĕu, România, a luatŭ o schimbare îmbucurătóre, spune „Gaz. Buzĕului«. Sĕptĕmâna trecută mai multe case din Viena şi Parisŭ au cumpĕratŭ în Buzĕu câteva sute de butóie cu vinŭ negru din recolta anului curentŭ cu preţurile dela 2,50 până la 3 lei vadra.

—x—

Facemŭ cunoscutŭ *abonaţilorŭ fóiei nóstre* că, décă în dilele acestea s'a întêmplatŭ sĕ priméscă cu întârdiere diarulŭ, causa e că n'a fostŭ provĕdutŭ la timpŭ oficiulŭ postalŭ de aci cu mărcî din destulŭ, aşa că în cele din urmă amŭ fostŭ nevoiţî a pune pe o parte din exemplare mărcî de câte 2 cr. Amŭ dori ca în viitorŭ sĕ nu se mai repete asemenî inconveniente.

—x—

Mâne sĕră Joi se va juca la *teatrulŭ germanŭ* „Dir wie mir", „Taub muss er sein", »Ein Ritter der Damen», „Im Schlafe". In aceste piese jócă rolurile principale comice *Dir. Tewele.*

Manifestaţiunile Grăniţerilorŭ.

Valea Bârgăului, 2 Decemvrie 1886.

(Urmare şi fine a subscrierilorŭ la adresa de aderare şi recunoscinţă cătră d-nii Dănilă Lica şi Gavrilă Manŭ.)

Iacobŭ Turşa, Petru Turşa, Nicolae Rĕu, preotŭ gr. or., George Ghiţa, Petru Gafu, Maftei Şofracu, Simeonŭ Popŭ (prin Guţu), Maftei Someşanŭ, Tóderŭ George, Ţarcă, Petre Buraga, Timofteiu Plantonŭ, Ilie Ghiţa, Dămastinŭ Holbură, Simionŭ Popŭ, Alecsandru Popŭ, Vasile popŭ, Ciforŭ Manga, Pantilimonŭ Trifanŭ, Mihaiu Bondriş, Constantin Ghiţa, Toma Gĕnĕu, Simeonŭ Ghiţa, Alecsandru Hulpea, Iacobŭ Holbură, Trifanŭ Someşanŭ, Ionŭ Ghiţanŭ, Ionŭ Mistricŭ, Larionŭ Mănarcă, Simionŭ Mănarcă, Grigore Gănău, Ionŭ Budăcianŭ, Irimie Vîncă, toţî foştî grăniţerî şi fii de grăniţerî din comuna B.-Mijlocenî.

Nicolae Bacia, Gavrilŭ Cosma, Grigore Bugnariu, Iuonŭ Bartoşŭ, Damastinŭ Griga, Ionŭ C. Băloiu, Ionŭ Belia, Costanŭ Prundanŭ, Flore Griga, George Tămăşoi, Ionŭ Părască, Alecsandru Boaca, Nicolae Onea, Irimie Prundarŭ, Filimonŭ Tămăşoi, Simionŭ Bonta, Simionŭ Rĕu. Ionŭ Griga, Ionŭ Bugnaru, Vasile Bugnariu, Florea Ursace, Ionŭ Părasca, Tóderŭ Bartoş, Nicolae Bartoşŭ, Iacobŭ Gabrihei, Iacobŭ Bacia, Iacobŭ Bugnariu, Pavelŭ Prundariu, George Uifăleanŭ, Ionŭ Onea, George Rĕu, Ionŭ Rĕu, George Părasca, Ştefanŭ Soreanŭ, Mihăilă Gabrihei, Cosma Tămăşoi, Nicolae Cristianŭ, Iacobŭ Popŭ, Ionŭ Tămăşoi, toţî foştî grăniţerî şi fii de grăniţerî locutorî în B.-Ruşŭ.

Macavei Grigorescu, Zaharie Tănase, Chiforŭ Flămândŭ, Petre Galbinŭ, Flore Sandulŭ, Filipŭ Bussu, Petru Flămândŭ, Anchidimŭ Ghiţă, Ionŭ Orbanŭ, Tóderŭ Galbinŭ, Ioanŭ Bruşŭ, Timoftei Vânca, Iacobŭ Tanasă, Ionaşŭ Danŭ, Gavrilŭ Someşanŭ (prin Iacobŭ Tanase); toţî foştî graniţerî şi fii de grăniţerî din B.-Susenî.

Iacobŭ Rusŭ, parochŭ, Mihaiŭ Majerî, Leonŭ Săreţanŭ, Nicolae Curcanŭ, Tóderŭ Bosga, Tóderŭ Băca, Ciforŭ Măjerî, Macsimŭ Vidicanŭ, Pantilimonŭ Budilicŭ, Toma Tomoroga, Petre Hânganŭ, Stefanŭ Pudilicŭ, Grigore Rusŭ, Ionŭ Pudilicŭ, Dumitru Pudilicŭ, Stefanŭ Cr. Tomoraga, Maftei Belei, (prin Russu parochŭ); Iacobŭ Frişca, Dumitru Hânganŭ (prin Rusu); toţî foştî grăniţerî şi fii de grăniţerî locuitorî în Borgo-Mureşenî.

Vasile Pavelŭ, parochŭ, Simeonŭ Monda, parochŭ şi protopopŭ, Tănase Uşeriu, Iacobŭ Monda, Şidorŭ Spumă, Grigore Nica, Popŭ Andronŭ, Ionŭ Turşa, Andrei Chiţanŭ, Ionŭ Badiu, George Cociorvă, Irimie Boncu, Ionŭ Purcilŭ, Ionŭ Albulŭ, Tóderŭ Hânganŭ, Vasile Spumă, Simeonŭ I. Zaharie, Ionŭ Moişanŭ, Stefanŭ Pasere, Stefanŭ Tală, Vârtolomeu Minta, Petre Stefŭ, Tóder Blónderŭ, Simeonŭ Beşa, Filimonŭ Neamţŭ, Sidorŭ Găină, Precupŭ Spînŭ, George Minta, Matei Orban, Mihăilă Părasca, Tóderŭ Spînŭ, Simeonŭ Prăluţŭ, Ciforŭ Popŭ Andronŭ, Grigore Purcilŭ, Iacobŭ Belei, Ionŭ Turze, Petre Forfetă, Iacobŭ Spumă, Vasile Ţigăroi, Ionŭ Morarŭ, Vasile Iacobŭ Drăganŭ, Andronŭ Stefŭ, Vasile Zacharie, Tóderŭ Frumosŭ, Tóderŭ Păscanŭ, Tóderŭ Mironŭ Zaharie, Ionŭ Pavelŭ Mare, Tóderŭ Nica, Maftei Banu, Ionŭ Vasile Pasere, Larionŭ T. Sălăgianŭ, Simeonŭ I. Petre Minta, Vasile Ciurea, Constantinŭ Zaharie, Dumitru Pavelŭ, Mironŭ Georza, Grigore Ţigăroi şi Gavrilŭ Minta (prin Iacobŭ Monda); toţî foştî grăniţerî şi descendenţî de grăniţerî, locuitorî în B.-Bistriţă.

Braşovŭ, 17(29) Decemvre 1886.

Erî, Marţî în 16 Decemvre v., a fostŭ înmormêntarea vrednicului bărbatŭ **Constantinŭ Popasu**, preşedinte alŭ Eforiei şcólelorŭ centrale române din Braşovŭ şi fratele Prea Sf. Sale episcopului din Caransebeşŭ, Iónŭ Popasu. Corpulŭ repausatului a fostŭ transportatŭ încă de alaltă-erî în sala cea mare a Gimnasiului nostru de aicî, care a fostŭ împodobită într'unŭ modŭ de totŭ potrivitŭ şi înaintea căreia atêrna unŭ mare stégŭ de jale. Imprejurulŭ sicriului, în care zăcea repausatulŭ, se depuseră vre-o douĕ-spre-dece frumóse coróne, aşa din partea episcopului Caransebeşului, din partea Eforiei şcólelorŭ centrale, din partea corpului didacticŭ dela aceste şcóle, din partea gremiului levantinŭ, din partea societăţii tinerilorŭ comercianţî, din partea casinei române, din partea institutului de creditŭ »Albina" etc. Superbulŭ localŭ, ce acuma era transformatŭ într'o casă de jale, a fostŭ cercetatŭ atâtŭ alaltă-erî sera la priveghiu, câtŭ şi în decursulŭ dilei de erî de unŭ numĕrosŭ pupublicŭ, atâtŭ românŭ câtŭ şi streinŭ.

— Ceremonia înmormêntărei se începŭ precisŭ la douĕ óre p. m. Unŭ publicŭ, cum arare-orî se vede în Braşovŭ la asemenea ocasiunî, era de faţă. Inteligenţa românéscă din Braşovŭ era, amŭ puté dice, întrégă presentă, de asemenea se puteau observa representanţî dela mai tóte corporaţiunile de însemnătate din Braşovŭ, aşa d. e. din partea comunei politice în frunte cu d-lŭ primarŭ de Brennerberg, din partea bisericei şi şcólei evangelice, din partea şcólei reale de statŭ, din partea institutului »Albina" (domnii Iacobŭ Bologa şi Parteniu Cosma, veniţî din Sibiiu anume spre scopulŭ acesta) etc. De asemenea era de faţă societatea tinerilorŭ comercianţî cu stégulŭ sĕu îmbrăcatŭ în negru. Inainte de transportarea la biserică a rĕmăşiţelorŭ pămêntescî ale rĕposatului se ţinură dela tribuna învĕlită în negru douĕ frumóse şi mişcătóre vorbirî, şi anume una a d-lui advocatŭ şi vicepreşedinte alŭ Eforiei Nicolau *Străvoiu*, carele arĕtă laboriositatea, esactitatea şi desinteresarea de sine a reposatului, eră a doua a d-lui directorŭ gimnasialŭ Ştefanŭ *Iosifŭ*, care arĕtă iubirea faţă de şcólă a celui adormitŭ, carele timpŭ de 11 anî purtă fără nicî o remuneraţiune gréua sarcină a postului de preşedinte la şcólele centrale române din Braşovŭ.

FOILETONU.

Colindele.

Unulŭ din cele mai frumóse rămurî ale poesiei nóstre poporale suntŭ colindele. Cum întră postulŭ Crăciunului nu afli la ţĕră casă românéscă, în care după ce a însĕratŭ sĕ nu audî colindândŭ. Obiceiulŭ acesta e cu atâtŭ mai bunŭ, cu câtŭ prin colinde se nobilitéză inimele, se propagă simţĕminte religióse, morale şi naţionale. Prin colinde Românulŭ sêmte o delectare sufletéscă, care rarŭ i-o ar puté oferi altceva.

In timpulŭ de faţă în unele locurî, mai alesŭ acolo, unde au reşedinţe oficiile publice, suntŭ oprite colindele sub cuvêntŭ, că colindatorii,—carî se adună la casa unui primŭ colindatorŭ,—facŭ transgresiunî etc. Din astă causă se şi observă, că în asemenea locurî abia mai audî colindându-se o colindă séu douĕ, fiindcă prin astfelŭ de oprirî nu s'au pututŭ conserva multele colindî la generaţiunea de faţă, şi cu încetarea din viéţă a individilorŭ sciutorî de multe colindî, aceste s'au perdutŭ pentru totdéuna.

Poporulŭ nostru încă progreséză cu lumea, decî iubesce noutatea, prin urmare petrecerile, jocurile, colindele încă îi place a le schimba cu altele mai nouĕ. Acésta, deşi nu pretutindenî, dér în multe locurî se obicînuesce în detrimentulŭ literaturei poporale.

Unele colindî le putemŭ privì ca documente istorice rĕmase din timpurile acoperite cu vĕlulŭ întunerecului în privinţa trecutului poporului românescŭ, aşa de esemplu fiă-mî permisŭ a cita unŭ pasagiu din colinda junelui vênătorŭ:

O incheritu pe bou surŭ (bos urus)
Pe câmpii Bolduţului
Pe cóstele Oltului etc.

Cu aceste se dau de minciună falsificatorii istoriei Românilor, carî susţinŭ, că Românii au emigratŭ aicî pe timpulŭ când, după cum se scie, nu mai era nicî o urmă de boi-surî pe cóstele Oltului; ba şi unii dintre următorii acelorŭ eroi vênĕtorî de boii surî erau în uriaşulŭ codru ce se estindea între Chioru şi Meseşiu, (o parte a comitatului de astădî Solnocŭ-Dobêca, care în secolii 11, 12 şi 13 era codru) făcêndŭ din şesurile lui câmpî roditorî şi formândŭ comune în locurî romantice, ér délurile pădurióse păstrându-le pentru vênatŭ, unde se mai află câte unŭ bou surŭ. Unii dintre strănepoţii lorŭ de prin aceste locurî şi astădî îşî păstréză caracterulŭ de vênătorî pasionaţî, ér în serile cele fantastice ale postului Crăciunului cu duioşiă pomenescŭ faptele strămoşilorŭ eroi în colinde melodióse.

Preoţii şi învĕţătorii, trăindŭ în mijloculŭ poporului, din punctŭ de vedere naţionalŭ arŭ face unŭ lucru fórte folositorŭ când ar aduna şi publica colindele, tóte câte se audŭ în decursulŭ postului Crăciunului, căcî esistă încă un numĕrŭ fórte mare de colinde încă nepublicate, asta o deducŭ de acolo, că în parochiile mele am auditŭ şi scrisŭ 81 colinde socotindŭ firesce şi unele fragmente; din aceste colinde unele se află şi în colecţiunea de colinde a d-lui Marienescu, prin urmare le trecŭ cu vederea şi totuşî rĕmânŭ 22*) carî le potŭ presenta ca colinde nepublicate

Junele vênătorŭ.

(Leru, junelŭ-tinerelŭ).

Intrébă, întrébă marî boierî
Pe unŭ june vênătorŭ:
Ce-i e calulŭ asudatŭ
Asudatŭ şi spumegatŭ.
Elŭ din graiu aş'a grăitŭ:
C'a incheritŭ pe bou surŭ
Pe câmpii Bolduţului
Pe cóstele Oltului.
Strig'o fată
Din cea pórtă:
Nu'lŭ mai credeţî
Marî boierî;
Are-o mică
Ibovnică
In ţéra Haţegului
Fata Hăţeganului
E calea de nouĕ dile
Elŭ o calcă în trei dile:
Intr'una mere,
Intr'una vine,
Intr'una şéde cu dênsa,
Cu dênsa domniasa,
De-o aşî puté căpĕta
Cosiţele-i le-aşî ciunta
Susŭ la crăngî li-aşŭ acăţa,
Sĕ le bată vênturile
Ca pe feciorî gândurile
Gândurile de'nsuratŭ
Pe fete de măritatŭ.

Surorile.

Colo josŭ în prundurele
Lerui Dómne!
Se lumină douĕ stele
Ba dĕu alea nu suntŭ stele,
Că suntŭ douĕ surorele,
Una rîde
Una plânge

*) 5 dintr'aceste s'au publicatŭ în anulŭ trecutŭ în Nr. 285 alŭ acestui stimatŭ diarŭ.

După-ce sicriulŭ cu rĕmăşiţele pămĕntescĭ ale celui răposatŭ fŭ scoborîtŭ înaintea măreţului edificiu gimnasialŭ, se formă unŭ imposantŭ cortegiu în frunte cu tinerimea din clasele primare ultime şi dela scólele medii, cu douĕ stégurĭ scolare, după care urmau tinerii comercianţĭ de asemenea cu stégulŭ lorŭ. Faclele erau „purtate de studenţii din clasele superióre învesmêntaţĭ în frumosulŭ lorŭ costumŭ de studenţĭ. Musica oraşului esecuta duiŏse melodii. Cortegiulŭ ocoli Gróverulŭ, percurse uliţa Furcóei şi Prundulŭ, şi ajunse pe la 3 óre şi jum. la biserica sfântului Nicolae, unde se ţinŭ serviciulŭ divinŭ. Serviciulŭ divinŭ fŭ de asemenea de totŭ imposantŭ şi mişcătorŭ. Cântările furĕ esecutate cu tótă precisiunea de chorulŭ Reuniunei de gimnastică şi cântărĭ în frunte cu d-lŭ profesorŭ gimnasialŭ Pant. *Dima* În biserică se rostiră totŭ douĕ cuvêntărĭ, şi anume una de cătră părintele protopopŭ Iónŭ *Petricŭ*, carele făcŭ o schiţă a vieţei réposatului, (fostŭ comerciantŭ mai ântêiu în Galaţĭ şi apoi în Braşovŭ), şi cealaltă de cătrĕ d-lŭ Diamandi *Manole*, care vorbi cu cunoscuta i elocinţă naturală în numele gremiului comercianţilorŭ românĭ. — În jalea tuturorŭ celorŭ de faţă şi în deosebĭ în nespusa jale a părăsiţilorŭ fiĭ şi fiice se astrucară rĕmăşiţele pămêntescĭ ale vredniculuĭ rĕposatŭ spre vecĭnică odihnă în cimiteriulŭ de lângă biserica sf. Nicolae. Din tótă inima ḑicemŭ şi noi împreună cu toţĭ Românii binesimţitorĭ din Braşovŭ şi din împrejurime: *Eternă fiă aducerea aminte de rĕposatulŭ eforŭ şcolarŭ Constantinŭ Popasu.*

Prigonirea limbei române.

Ni se comunică din Breţcu, că la 17 Noemvre directorulŭ scólei române gr. or. de acolo a înaintatŭ primăriei unŭ conspectŭ în limba română despre absenţele nescusate ale scolarilorŭ, conformŭ formulatului datŭ de Consistoriulŭ din Sibiiu, în sensulŭ §. 2 alŭ ordinaţiunei ministeriului unguerescŭ de culte şi instrucţiune, dtto 26 Maiu 1869. Primăria n'a găsitŭ altŭ ceva mai bunŭ de făcutŭ, decâtŭ sĕ provóce pe directorŭ a'i trimite conspectulŭ în limba unguréscă, ne mai primindu-le în limba română. Étă şi cuprinsulŭ provocărei, în limba ungurescă, ce a trimis'o primăria:

Nr. 2600/1886. Multŭ onor. d-nŭ directorŭ alŭ scólei greco-orientale, în locŭ.

Cu privire la conspectulŭ despre absenţele scolarilorŭ obligaţĭ la scólă, alăturatŭ cu datulŭ 17 Noemvre Nr. 79 în limba română, consiliulŭ nostru în puterea oficiului sĕu vĕ atrage atenţiunea asupra împrejurărei, că pe viitorŭ *numai fiindŭ scrise în limba maghiară*, ca limbă oficiósă a statului, se vorŭ putea presenta şi primi asemenea hârtii oficióse.

Consiliulŭ orăşenescŭ alŭ Breţcului, 30 Noemvre 1886.

Atragemŭ atenţiunea Consistoriului şi protopopului respectivŭ asupra acestorŭ călcărĭ de lege, prin care se prigonesce limba română de şoviniştii din Breţcu.

Reteagŭ, la 22 Noemvre 1886.

Mişcările electorale din anulŭ acesta în comitatulŭ Solnocŭ-Dobêca au fostŭ preste totŭ de puţină însemnătate, din causa presiunei ce se urméză de cei puternicĭ. Afară de aceea împărţirea cercurilorŭ electorale e făcută cu atâta măestriă şi nedreptate, încâtŭ *numai pe lângă sforţărĭ de totŭ marĭ şi călĕtorii câte de 30—35 chilometri potŭ ajunge ómenii noştri la urnă.*

Se vede decĭ, că domnilorŭ dela comitatŭ nu le place a sfătui împreună cu noi, vreau ei de ei a dispune preste destinele comitatului, precum le cerŭ interesele lorŭ specifice. Apoi sĕ te mirĭ, că aducŭ totŭ felulŭ de concluse, carĭ tragŭ la carulŭ aşa numitei idei de statŭ! Viéţa constituţională, care ar fi atâtŭ de plăcută, décă s'ar practisa după dreptate, pentru noi e unŭ câmp din care suntemŭ eschişĭ. De aceea, cu dorinţa de a lua parte la acésta, inteliginţa din cerculŭ Reteagului sa încercatŭ la alegerile din 22 Noemvre a. c. ţinute în Reteagŭ sĕ-şĭ alégă ca membrii comitatensĭ totŭ Românĭ, bărbaţĭ resoluţĭ şi independenţĭ şi cu totŭ dreptulŭ, de órece cerculŭ electoralŭ alŭ Reteagului, cu fórte mică escepţiune, e cu totulŭ românescŭ.

Resultatulŭ alegereĭ însĕ a fostŭ pentru noi Românii desastruosŭ, ceea ce s'a putatŭ observa deja dela începutŭ.

Causa nereuşitei nóstre primo loco au fostŭ disposiţiunile domnilorŭ dela putere; deórece precum în anii trecuţĭ, aşa şi acuma, trimiţêndŭ solgăbirăii şedulele cu candidaţii lorŭ pe la notarĭ, acestora le-au impusŭ strictŭ sĕ nu camunice nimĕnui nimica; şi astfelŭ s'a întêmplatŭ, că în cele mai multe comune nicĭ chiarŭ inteliginţa *nu a avutŭ nicĭ o cunoscinţă despre ḑiua alegerei până în preséra acestia*, când apoi, notarii, servii supuşĭ ai „Mărilorŭ Lorŭ", au bine voitŭ a comunica alegĕtorilorŭ, de unde apoi a resultatŭ că din cele mai multe comune s'au presentatŭ fórte puţinĭ alegĕtorĭ, ér din unele au absentatŭ cu toţii. Multŭ a contribuitŭ la nereuşita nóstră pe lângă marea depărtare a comunelorŭ de loculŭ alegerei, şi timpulŭ de totŭ uriciosŭ şi ploiosŭ şi astfelŭ întrunindu-ne la alegere, amŭ fostŭ majorisaţĭ de olarii din Reteagŭ şi de fiii lui Israilŭ, carĭ toţi până la unulŭ au participatŭ, firesce pe partea adversarilorŭ noştri.

Ce se ţine de ţinuta puţinilorŭ noştri alegĕtorĭ, avêndŭ în frunte pe bravii lorŭ preoţĭ, nu potŭ decâtŭ sĕ'i laudŭ, deórece pe lângă tóte corteşirile din partea adversarilorŭ, afară de doi preoţĭ, *nicĭ unulŭ nu a desertatŭ*; onóre lorŭ, onóre septuagenarului Protopopŭ alŭ tractului Reteagului, onóre bravilorŭ preoţĭ conscii de chemarea lorŭ.

Nu potŭ sĕ nu desaprobŭ purtarea cea laşă şi nedémnă a doi preoţĭ, carĭ deşi hrăniţĭ cu prescură românéscă nu au nicĭ unŭ simţŭ faţă cu poporulŭ lorŭ, remânêndŭ în companiă cu popa Gyuri din Lelesei şi Perţia din Ambrieiu. Ar fi de doritŭ sĕ se mai lase de „Magyar Allam" şi sĕ mai cetéscă şi foi de ale nóstre, pentru de a se mai oţeli ceva, ca nu cumva în viitorŭ remânêndŭ totŭ în nepăsarea de acuma, se fiu necesitatŭ ai demasca. *eu.*

Scirĭ militare.

Francia. Colonelulŭ Gras, care a avutŭ o misiune în Statele-Unite, s'a reîntorsŭ d'acolo, precum spune ḑiarulŭ „Figaro«, cu maşinării întocmite pentru fabricare de puscĭ cu repetiţiă. Dela 1 Aprilie se vorŭ pune aceste maşinării într'unŭ etablisementŭ de alŭ statului în lucrare şi se crede, că vorŭ fabrica la lună 30,000 puşcĭ cu repetiţiă. Aceste maşinării ilŭ costă pe statulŭ francesŭ 2,000,000 francĭ.

România. In arsenalulŭ din Bucurescĭ se lucréză cu mare grabă care pentru armată şi trăsurĭ pentru artileriă. Unele regimente de artileriă au începutŭ a primi materialŭ nou. Se asigură în cercurile militare, că statulŭ majorŭ generalŭ alŭ armatei se reorganiséză din nou şi în acelaşĭ timpŭ se sporesce. Noulŭ revolverŭ inventatŭ de căpitanulŭ Dimancea s'a găsitŭ de comisiunea însărcinată cu esaminarea lui ca celŭ mai bunŭ revolverŭ din câte esistă aḑi şi s'a întrodusŭ în armată.

Ţarulŭ Alexandru III.

In privinţa Ţarului se scrie din Berlinŭ:

Din Viena s'a primitŭ o scire de sensaţiă asupra împĕratului Rusiei, care, deşi expusă cam romanticŭ, a produsŭ cu tóte astea mare sensaţiă în cercurile nóstre politice. De sĕptĕmânĭ de ḑile, mai alesŭ de când cu ultima vînătóre a Curţii, la care au fostŭ invitaţĭ marele duce Wladimirŭ şi prinţulŭ Ludvig de Bavaria, ca óspeţĭ ai Ţarului, lumea nóstră înaltă politică a primitŭ relaţii asupra unei schimbărĭ semnificative, ce se operase în tótă fiinţa împĕratului. Nu se scie, décă Alexandru alŭ III-lea, alŭ cărui gloţŭ a ucisŭ pe tinĕrulŭ comite Reuternŭ, a maltratatŭ şi pe soţia sa într'unŭ accesŭ de furiă, faptŭ este însĕ, că Alexandru alŭ III-lea se găsesce într'o stare sufletéscă, ce face sĕ se explice împrejurarea, că pe când a fostŭ aicĭ marele duce Wladimirŭ, ca óspete la Curtea nóstră, împrejurările dela Curtea ruséscă au formatŭ obiectulŭ unui seriosŭ şi intimŭ schimbŭ de idei între împĕratulŭ Wilhelmŭ şi óspetele sĕu.

Se consideră ca faptŭ autenticŭ, că Alexandru alŭ III-lea nu mai caută fantoma nihilismului în straturile poporului, ci numai la Curtea sa, în sînulŭ marei sale familii. Elŭ a doveditŭ de nenumĕrate orĭ, că nu 'i-e frică de omorŭ ordinarŭ, venitŭ din poporŭ, dér din tótă fiinţa sa şi din conduita lui cu cei din prejurŭ trădéză frica de o lovitură de statŭ, ce s'ar plănui în sînulŭ boerilorŭ imperiului sĕu. Acéstă bănuială s'a încarnatŭ ast-felŭ într'ênsulŭ, în câtŭ afară de Ţarina şi de copii sĕi, vede unŭ adversarŭ politicŭ în cele mai de aprope rude ale sale.

Ultime scirĭ.

Sofia, 27 Decemvre. Sentinţa publicată în procesulŭ şcólei militare a fostŭ primită de toţĭ zîmbindŭ, esprimândŭ speranţa, că Ruşii îi vorŭ elibera în curêndŭ.

Münchenŭ, 27 Decemvre. Unŭ ordinŭ, care a sositŭ în ḑilele acestea din Berlinŭ la ministeriulŭ de rĕsboiu, face sĕ se cunóscă în destulŭ seriositatea, cu care cercurile conducĕtóre ale Germaniei judecă situaţiunea. Ordinulŭ dispune sĕ se facă şi sĕ se trimétă câtŭ mai grabnicŭ tablourile de marşŭ comandelorŭ armatei, aşa ca mobilisarea şi mişcarea în marşŭ a unei puterĭ de trupe mai marĭ sĕ se pótă esecuta în timpŭ de abia 24 óre.

DIVERSE.

Contrabandă. — La biserica Belu s'a prinsŭ Nicolae Rusu c'unŭ butoi cu spirtŭ de contrabandă, în cantitate ca la 20 vedre.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în totungeria lui I. GROSS, şi în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureşianu

Cea ce rîde
Mese'ntinde,
Cea ce plânge,
Mese strînge
Cealaltă o'ntrébă:
Ce plângĭ dragă sora mea?
Cum sora mea
Eu n'oiu plânge
Că tata
Şi cu mama
De noi soră vorovea:
Că pe mine de m'a da,
Colo 'n jocŭ la scăpătatŭ
Unde-i locu mai uitatŭ;
Ér pre tine sor'a mea
Se vorovea că te-a d'a
Colo 'n susŭ la rĕsăritŭ
Unde-i locu mai roditŭ;
Dér dăi dăi soruca mea
Sĕ schimbămŭ mărgelele,
Că atuncea ne-omŭ vedé
Când orŭ face plopii pere
Şi rĕchiţii vişinele
Sĕ mâncămŭ soră din ele
Când a face plopulŭ nucĭ
Şi rĕchita mere dulcĭ,
Atuncĭ soră sĕ-mĭ aducĭ.

Vulturulŭ.

De sbóră în ḑorĭ
Dai corinde-mĭ Dómne
Cam pe lêngă norĭ
Unŭ vulturŭ
Cam surŭ
Prin cetatea verde.
Nimenĭ nu-lŭ mai vede.
Numai ce'lŭ vĕḑură
Crăciunŭ
Celŭ bĕtrânŭ
Şi de l'o 'ntrebatŭ
Şi i-o cuvêntatŭ:
Unde te-ai ernatŭ
Vulture?
La vadurĭ
Caldurĭ.
Şi de l'o 'ntrebatŭ
Şi i-o cuvêntatŭ:
Unde te-ai vĕratŭ
Vulture?
La fêntâne recĭ
Cu fete de grecĭ.
— Ce ducĭ în unghii
Vulture?
Paharŭ
De aurŭ.
— Da 'n paharŭ ce ducĭ?
Mirŭ sĕ miruescŭ
Vrêu sĕ dobêndescŭ.
Şi de l'o 'ntrebatŭ
Şi i-o cuvêntatŭ:
Ce ducĭ în aripĭ?
— Valurĭ de jioljiurĭ
Vrêu se dau darurĭ.

Merele de argintŭ.

Mésă rotilată
Dómnelio D-ne.
Roşiă de pétră,
Pomuţŭ rĕsăditŭ
Mândru înfloritŭ
Tot' în florĭ d'argintŭ.
Sórele lucea
Merele 'şĭ cocea,
Vêntŭ mare sufla
Merele juca,
Boierii trecea
Şi le culegea
Şi le trimetea
Pe uşă de raiu
La fete de craiu,
Lună 'n drumŭ le-a statŭ
Frumosŭ le o 'ntrebatŭ:
Cine vi le-o datŭ?
— Noi le-amŭ căpătatŭ
Dela sfântul sóre
Cu mare rugare,
De te-i sci ruga
Şi ţie ţĭ-a da.

Mătura de aurŭ.

Coborît'o coborîtŭ
H'oi Lerui Dómne*)
D-ḑeu p'acestŭ pămêntŭ
P'o scară
D'albă de céră.
Nu l'o vĕḑutŭ nime'n lume,
Numai unŭ jidovŭ de câne,
Elŭ jidovii îi sculară
Totŭ cu furcĭ şi cu topóră
Pe Dumneḑeu sĕ-lŭ omóră
Şi pe Dumneḑeu 'a prinsŭ
Şi 'ntr'o chiliă l'a 'nchisŭ
Pe chiliă-a pusŭ lăcatŭ
Pe lăcatŭ unŭ stanŭ de pétră;
Maica sfântă a lăcrĕmatŭ,
Fiiulŭ sfântŭ a cuvêntatŭ:
Măcarŭ câtŭ îi lăcrĕma
Eu d'aicea n'oiu scăpa
Până tu maică te-i duce
Şi mie de mi-i aduce
Din oraşe jidovescĭ,
Totŭ mie sĕ'mĭ târguescĭ
O mătură de aurŭ
Io cu-aceea sĕ mĕturŭ
Totŭ ceriulŭ de negurele
Şi raiulŭ de gozurele.

*) Hoi—oh!

Cursulŭ la bursa de Viena

din 27 Decemvre st. n. 1886.

Rentă de aurŭ 5%	104.—
Rentă de hârtiă 5%	93.35
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	151.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	99.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	126 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	117 —
Bonurĭ rurale ungare	104.60
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.30
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104.20
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 20
Bonurĭ rurale transilvane	104 50
Bonurĭ croato-slavone	105.51
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ cu premiu ung.	120 70
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	123.40
Renta de hărtiă austriacă	82.60
Renta de arg. austr.	83 20
Renta de aurŭ austr.	111 90
Losurile din 1860	137.20
Acţiunile băncei austro-ungare	877.—
Act. băncei de creditŭ ung.	303.25
Act. băncei de creditŭ austr.	293.80
Argintulŭ —.— Galbini împărătescĭ	5.97
Napoleon-d'orĭ	9.97
Mărcĭ 100 imp. germ.	61.80
Londra 10 Livres sterlinge	126.20

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 23 Decemvre st. v. 1886.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	91½	92½
Renta rom. amort. (5%)	92½	93½
» convert. (6%)	86—	87—
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	34—	35—
Credit fonc. rural (7%)	105—	105½
» „ „ (5%)	87¾	88¼
» » urban (7%)	102—	102½
» » » (6%)	93—	94—
» » » (5%)	84—	85—
Banca naţională a Românieĭ 500 Lei	1020	1030
Ac. de asig. Dacia-Rom.	264	268
« » » Naţională	202	204
Aurŭ contra bilete de bancă	17.¼	17.¾
Bancnote austriace contra aurŭ.	2.01	2.02

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 28 Decemvre st. n. 1886.

		Cump.		Vênd.
Bancnote românescĭ	Cump.	8.44	Vênd.	8.46
Argint românesc	»	8.40	»	8.42
Napoleon-d'orĭ	»	9.94	»	9.97
Lire turcescĭ	»	11.30	»	11.33
Imperialĭ	»	10.30	»	10.33
Galbenĭ	»	5.95	»	5.97
Scrisurile fonc. »Albina»	»	100.50	»	101.50
Ruble Rusescĭ	»	116.—	»	117.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Tarifa anunţurilorŭ şi inserţiunilorŭ.

Anunciurĭ în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6.
Pentru inserţiunĭ şi reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repeţirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repeţirĭ de 3— 4 orĭ	10%
„ „ „ 5— 8 „	15%
„ „ „ 9—11 „	20%
„ „ „ 12—15 „	30%
„ „ „ 16—20 „	40%
Dela 20 de repeţirĭ în susŭ	50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe mai multe lunĭ se facŭ învoirĭ şi reducerĭ şi peste cele însemnate mai susŭ.

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.